

Zaborniecký evangelík

Rok 2014 ročník 18

2

Nezarmucujte svatého Ducha Božího. (Efezským 4,30a)

Úvodem...

Milí čtenáři,

Nevím, jestli jste ještě počítali s tímto svatodušním číslem našeho časopisu. Ale vím zcela jistě, že Pán Bůh s námi i s vámi určitě počítá. A nejen počítá. On nás zmocňuje a proměňuje svým Duchem. A používá nás jako zářivý kamínek v mozaice svého díla. To si uvědomujeme, když se díváme zpátky na dění ve sboru. To jsme prožívali při prezentaci našeho seniorátu na Synodu. A prožíváme to při každém vzájemném odpuštění a smíření...

A tak vám všem přejeme radostné Svatodušní svátky!

Vaše redakce

Biblická úvaha

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.
(Ef 4,30)

Milí bratři, milé sestry v Kristu!
Svatodušní svátky jsou svátky radosti. Církev se raduje z toho, že Duch svatý tehdy o Letnicích sestoupil na Ježíšovy učedníky (Sk 2) a použil si je k budování církve. Církev se raduje z toho, že učedníci nebyli ani první ani poslední lidé, na které Duch svatý sestoupil, kterých se po celý život dotýkal, se kterými intenzivně pracoval. Radujeme se, že Duch svatý je stále při díle. I na nás sestoupil při křtu, i nás se dotýká po celý život, vnitřně nás stále

znovu obnovuje a používá k tomu, aby se dělo dílo Boží na této zemi.

A neraduje se jen církev. Neradují se jen křesťané. Bůh se také raduje, že skrze svůj lid smí každého dne usměřňovat tento svět, že skrze nás smí vnášet do našeho okolí pořádky Božího království. Svatodušní svátky jsou tedy svátky radosti!

A proto nás apoštol Pavel nabádá, abychom tu radost Pánu Bohu nekazili. Abychom nebyli důvodem „Božího smutku“.

A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.
Vždyť především ti, kteří jsou Božímu Duchu nejbliže, mohou jej nejvíce zarmoutit. Ti, kteří byli pokřtěni – a tuto „pečeť Ducha“ nesou v sobě po celý život.

My sami to známe z běžného života. Když zemře člověk, náš zármutek je tím větší, čím blíže byl dotýčný našemu srdci. Proto se také učedníci velmi zarmoutili, když jim Ježíš povídal o svém neslavném konci, o své smrti na kříži. (Mt 17,23) Anebo: Jinak se nás dotýká, když slyšíme o tom, že nějaký člověk zradil svého blízkého. A zase jinak, když zradu prožijeme na vlastní kůži. Když nás někdo zradí, anebo když někdo podrazí naše nejbližší (to snad bolí ještě víc). Proto také učedníci velmi těžce nesli, když jim Ježíš při poslední večeři prozradil, že jeden z nich jej zradí a tím tragicky pošlape všechno dobré, co společně prožívali. (Mk 14,19)

Tedy: Vy, kteří jste nejbliže Božímu srdci, vy kteří nesete jeho pečeť pro den

vykoupení, vy kteří patříte k církvi – především vy můžete nejcitelněji zranit Ducha svatého, zarmoutit ho, rozesmutnět jej. Vaši „zradu“ bude brát jinak, než zradu lidí, kteří (zatím) jeho pečeť nenesou. Bude ji brát osobně. Vaše případná „duchovní smrt“ ho bude velice bolet.

A teď je samozřejmě důležité vysvětlit, jak a čím... Jak můžeme Ducha svatého zarmoutit? Čím jej můžeme „zradit“? Někdo by mohl odpovědět, že třeba tím, že naše bohoslužby jsou evangelicky strnulé a zkosnatělé. Že při našich shromážděních nedáváme Duchu svatému dostatečný prostor, farář se bez předchozí přípravy ani nepomodlí a bez papíru nekáže, lidé zpívají ze starých zpěvníků, při bohoslužbách jen zřídka slyšíme nějaká nadšená svědectví víry a spontánní duchovní projevy (zvedání rukou, mluvení jazyky) nejsou přijímány s pochopením.

Někdo jiný řekne, že se v naší církvi nedějí zázraky – a když se stanou, lidé (navyklí uvažovat příliš racionálně a světsky) jim ani nevěří.

Možná je na tom zrnko pravdy. Ale vězme, že Písmo zmiňuje úplně jiný důvod pro zármutek Božího Ducha. Připomeňme si to: *A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.*

Ducha svatého tedy rozesmutníme především tím, že jsme k sobě navzájem tvrdí, že se na sebe zlobíme, křičíme po sobě a navzájem ze sebe strháváme důstojnost, která přece patří každému člověku jakožto obrazu Božímu. Ducha svatého zrazujeme, když k sobě nejsme laskaví a milosrdní. V očích Ducha svatého „duchovně umíráme“ tehdy, když si neumíme vzájemně odpustit. Když naše vztahy vypadají tak, jako bychom nikdy na sobě nepocítili Boží lásku a Boží odpuštění. Nejhorší svědectví o láskyplném a odpouštějícím Bohu dává křesťan, který nechce odpustit „svým viníkům“. To je potom jedno, jaké máme kostely a bohoslužby. Potom je jedno, zda se dějí v církvi zázraky jako za dnů Ježíše Krista a prvotní církve.

Milí bratři, milé sestry, letošní svatodušní svátky prožijme v radosti, že nás Bůh nenechal osamocené, ale že nás dnes a denně prostupuje svým svatým Duchem. Že je nám blíž, než jsme kolikrát my sami sobě. A z vděčnosti za jeho laskavou péči dávejme zase my jemu důvody k radosti: Buďme k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějme si navzájem.

Modlitba: Přijď, Duchu svatý a proměňuj naše životy, naše vztahy s druhými lidmi. Odpusť nám, že jsme kolikrát příčinou zklamání a zármutku – nejen pro druhé lidi, ale také pro tebe. Amen.

BYLO...

Po Velikonocích jsme navštívili s. P. Kurečkovou, nejstarší členku našeho sboru, která měla ze setkání obrovskou radost. A nebyla sama.

Ještě jeden postřeh mi (coby matce jednoho z konfirmandů) dovolte. S konfirmací je spojen generální **úklid** sborového domu a kostela. A když je jen pár konfirmandů, není práce pro rodiče zase tak málo. Hodně nám při tom pomohla sestra Minaříková, která to na rozdíl od nás dělá nezištně každý rok. Už při konfirmaci jsem si říkala, že chybí ještě jedna kytička a poděkování. A tak jí alespoň touto cestou za nás rodiče a jejich konfirmandy moc děkuji.

Pavína Komárková

Konfirmace

Co farář - to jiná konfirmace. A jistě se liší i podle znalostí konfirmovaných a jejich přístupu. Při té letošní konfirmační zkoušce s přehledem i s radostnou náladou výborně obstáli Anička Kománková, Honza Dražil a Jakub Komárek. Na konfirmační slavnosti 13.4. byli tradičně v krojích nejen konfirmandé, ale i řada dospělých. Jen bratr farář dal přednost taláru.

Luděk Mikáč

Modlitební řetěz 24/7 na Velikonoce

Pro modlitební řetěz jsme si tentokrát zvolili velmi příhodný čas - na Velikonoce. Poprvé proběhl téměř nepřetržitě 48 hodin - od pátečního oběda do nedělních bohoslužeb.

Je velice zvláštní jít do modlitební místnosti jako první, je tam ticho, nevydýcháno, vše nachystané, netknuté, nepopsané, můžete začít jako první, užívat si to...a pak přijít znova po vícero hodinách, kdy jsou polštáře rozházené, svíčky vypálené, kapesníčky vytahané, ... ale na stěnách visí postavičky, ve kterých jsou jména našich blízkých, kteří nám leží na srdci, na velkém papíru malba srdce, možná chvála, možná výlet duše jednoho z modlitebníků...a vy jen v tichém úžasu zjistíte, že Pán Bůh se tam dotýká lidských srdcí...

Chystat modlitební řetěz a modlitební místnost je zvláštní, nikdo moc nemluví o tom, co v modlitební místnosti prožívá, nevíte, zda se hodiny po sobě zaplní...ale zpětná vazba na tuto službu přichází. Kdy? Když připravíme po mnoha měsících další a ještě delší řetěz a ten se zaplní, když se v něm objeví noví modlitebníci, o kterých si myslíte, že by tam vlastně nikdy nevkročili... když vidíte, že človíček, za kterého jste měli v modlitebce otačená kolena, protože ho někdo napsal na zeď s přímluvami, je zdravý, změnila se jeho situace... díky Bože za takovou zpětnou vazbu!

Pokud vás zajímají modlitby 24/7, podívejte se na nový web:

<http://www.modlitby24-7.cz>

Bětko Šimšová

Biblická stezka,

tedy její regionální jihomoravské kolo, se letos konala 2.-3. května v Neslovicích u Rosic. Náš sbor reprezentovali Anička a Dáda Kománkovi a Honza Dermíšek. Počasí si z nás dělalo tak trochu legraci, ale nakonec jsme ani nezmokli. Kromě vlastního závodu jsme si užili řádění v tělocvičně i klidné společenské hry (např. „živé pexeso“). Celý program byl prokládán zvěstí o setkání se Vzkříšeným.

Světlana Greplová

Víkendovka dorostu a mládeže v Zádveřicích

Řeknu vám, odjet z naším dorostem a mládeží + naším farářem na víkendovku...to je skoro jako dobrovolně si jít sednout do kriminálu :-)) No dobře, přeháním, ale...

Cestování už máme zvládnuté, občas sice někdo zapomene přistoupit nebo vystoupit, ale to se ještě zvládne. Zato zbytek víkendu byla velká divočina.

Za všechno mohl fotbalík ve sborové místnosti, u kterého se všichni střídali a pro poražené spoluhráče vymýšleli zapeklité a trapné úkoly. Nejvíce trapných úkolů vymyslel nejmenovaný farář P.K. Zádveřičtí mohli proto vidět na ulici dvojici zakuklenou ve spacáku či podobné scény.

Nechyběla schovka kolem kostela, kde nás jeden člen naší výpravy hodlal přesvědčit, že umí létat ze střechy nebo sledování hokejového zápasu, který někteří psychicky slabší jedinci nevydrželi a před třetí třetinou vzali roha.

Vrcholem víkendovky byly kanadské žertíky. První odstartoval Candát, který nejmenované dívce hned při vystupování z vlaku polil malinovkou celé tričko...a pak rychlý sled dalších akcíček - večerní polštářová bitka, polévání se vodou z kastrólu celé sobotní odpoledne (někteří poléváli pro jistotu sami sebe), odvetná akce holek - natočili na brzkou raní hodinku klukům budíky, odvetná akce kluků - nastříkat všem holkám do vlasů a do bot šlehačku ve spreji... vidíte, nenudili jsme se. Už klidněji také proběhl táborák, sledování parádní komedie, hraní stolních her...

A nebojte se, uměli jsme se i zastavit, navařit si, nastrkat nádoby do myčky a taky přemýšlet čemu věříme, vzít do ruky Bibli, zkoumat, co pro nás má Pán Bůh nachystané, co nám nabízí. Povídat si o tom, kam nás Pán Bůh vede, děkovat mu za to bohatství, možnosti a svobodu, kterou máme, chválit ho, prosit o požehnání.

Máme taky od Zádveřických vyřídít pozdravy, tak vyřizujeme a děkujeme za vaše modlitby, neboť jsme se všichni vrátili tělesně i psychicky v pořádku, což je zázrak.

Kentán z Montargi

P.S. některé informace mohou být zkreslené výpadkem mé paměti

Na naší víkendovce jsme celé dopoledne pracovali se známým Žalmem 1. Jeden z úkolů vypadal takto: mládežníci se rozdělili do třech skupin. Každá skupina dostala text Ž 1 – ale pozor: rozstříhaného na jednotlivá slova. Z této změti slov měla každá skupina složit smysluplný text, ale přitom nesměla složit Ž 1. Vznikly tak tři „básně“, nad kterými jsme se potom společně zamýšleli. Jednu z nich vám zde předkládáme.

Variace na Ž 1:

...Ale strom svévolníků zasazený v noci
neobstojí, nýbrž nestojí.

Shromáždění svévolníků je hnané větrem do záhuby,
rozjímá ve dne i na cestě
nad tekoucí vodou.

Blaze tomu, který si oblíbil listí,
který zná ovoce jak zákon Hospodinův,
který neuvadá, vše co podnikne se zdaří.

Na soudu hříšných
spravedlivý nesedává s muži ani s posměvači,
jako jeho plevy se neřídí radami spravedlivých.
Cesta hříšných svévolníků je zákonem, který vede jinak.
Pravý svévolník je ten, jemuž cesta udává čas.

Přečtěte si ji, srovnajte ji s textem Ž 1, případně se nad ní zamyslete. Co například může znamenat ten krásný obraz „blaze tomu, který si oblíbil listí...“? Anebo: neobjevuje se v této básni jakési feministické předporozumění našich mládežníků (nápověda: 4.řádek zdola)? A co může znamenat poslední věta, jak ji lze vyložit?
Petr Kulík

O posledním květnovém víkendu se 11 členů našeho sboru, převážně těch mladších společně s 10 dalšími účastníky z jiných církví vydalo na třídní plavbu po řece Ohři. Kromě řeky jsme si stačili prohlédnout i hrad Loket, Karlovy Vary a užít si hezké společenství.

4. zasedání 33. synodu ČCE na Vsetíně 29.5. - 1.6.2014

Synod zasedal poprvé v historii naší církve mimo Prahu, na Vsetíně, a to v sále Kulturního domu, z části v obodu vsetínských sborech.

Významná témata:

- Přechod k samofinancování. Z dotazníků ve sborech byl vyvozen tento postup: z restitučních prostředků se vyčlení 15 – 25 % na diakonické a rozvojové projekty, zbytek se použije na platy farářů; část přímo, část se uloží na příští léta.

- Diakonie. Bude směřovat k centralizovanějšímu řízení: vytvoří se větší celky (několik středisek dohromady), ty budou silnějšími partnery pro jednání se státní správou.

- Evangelická akademie. Pražská bratrská škola provozuje první stupeň ZŠ. Má vynikající pověst, každý rok musí odmítnout množství zájemců. Plánuje otevřít 2. stupeň ZŠ, mateřskou školu a evangelické gymnázium. Pro tento účel bude zakoupena budova za cca 70 mil. Korun. V ní bude sídlit také pražská EA se sociálními obory.

- Synod řešil stížnost jednoho člena církve na jiného (odvolal se, když předtím prošel přes seniorátní a celocírkevní pastýřskou radu). Synod po důkladném šetření shledal, že právě stěžovatel je strůjcem nepokoje, důrazně ho napomenul a omezil jeho možnosti působení.

- V sobotu večer se v hodinovém programu představil církvi Východomoravský seniorát. Zněly lidské hlasy, zvonky, byly k vidění kroje valašské i slovácké. Mluvílo se vážně i vesele o minulosti i současnosti. Viděli jsme prezentaci sborů i středisek Diakonie. Předseda synodu Jiří Gruber nedokázal dokončit svoji děkovnou řeč, hlas mu selhal dojetím.

Ivan Ryšavý, konsenior VMS

Střípky ze synodu aneb pod pokličkou Synodu ČCE

Když po Velikonocích přišla Světlana Greplová na zkoušku zpěvu s návrhem, či prosbou, jestli bychom nezaspívali z kancionálu na zasedání synodu na Vsetíně, zvedla se velká debata. Já osobně jsem byl od začátku pro, protože si myslím, že náš javornický sbor má v naší církvi jedno velké specifikum a to je náš zpěv z Elsnerova kancionálu. Není to jen o tom samotném zpívání, ale cítím v tom určitou propojenost s generacemi našich předků, kteří za svou pevnou víru byli věznění i pronásledováni, ale zůstali až do konce věrní, jinak bychom zde nebyli ani my. Když jsme v podvečer nastupovali v zaplněném kostele dolního vsetínského sboru před přítomné synodály z celé naší republiky i ze zahraničí, někteří z nás jsme byli trochu v rozpacích, jak nás přijmou, neboť Javorník je vnímán jako z dalekého okolí, jako „skanzen“. Ale když zazněly první tóny písně *Poslyš dcerko žalostivá* a pak *Den přeslavný jest k nám přišel* a na bočním plátně se promítalo video z našich bohoslužeb z let čtyřicátých až po současnost, cítil jsem obrovskou pokoru a vděčnost Pánu Bohu, že zde můžeme stát a nabídnout aspoň něco z toho, co my můžeme zažívat na každých bohoslužbách v našem chrámu. Myslím, že i přítomnost některých z nás v kroji tento zážitek ještě umocnila. A po následných projevech díky a obdivu synodálů jsem přesvědčen, že se nám to dokonale povedlo a oni si uvědomili, že tradice neznamena zkostnatělý, oprašovaný skanzen, ale pokud je každodenním používáním uváděna v život, tak obohacuje i v dnešní moderní době. Myslím si, že bychom si to měli uvědomovat i my a pamatovat na tento odkaz našich předků, který nám byl svěřen do opatrování a předávání dalším generacím. Po oficiálním programu byla následná volnější část na farské zahradě, kde panovala úžasná družná nálada, kterou jsme se snažili navodit i hornáckýma pěsničkama v doprovodu hudecké muziky. Tam jsem si uvědomil, že synodálové nejsou jen vážní lidé, uzavření jen do lejster a předpisů, ale jsou to obyčejní lidé jako každý z nás, kteří se snažíme pracovat na vinici Boží. Jsem Pánu Bohu vděčný za všechny zpěváky, kteří se tohoto zájezdu zúčastnili a děkuji jim za spolupráci.

Martin Saviš

V sobotu 31. 05. 2014 se náš pěvecký kroužek zúčastnil zasedání synodu ve Vsetíně. Nacvičili jsme kancionálové písně, které jsme pak zazpívali všem zúčastněným.

Měli jsme z toho trochu strach, neboť nám konkuroval pěvecký kroužek ze Zlína a také ze Stříteže pod vedením církevního kantora bratra Morawetze. Ale Pán Bůh vyslyšel naše prosby, abychom to zazpívali dobře, a tak výsledek byl opravdu dobrý, hlavně při poslední písni „*Den přeslavný...*“ kde na konci sloky se zpívá *Halelujah*, tak to otrásalo celým kostelem.

Také naši bratři muzikanti zahráli na své hudební nástroje a sklidili velký aplaus. Po skončení zasedání synodu jsme byli všichni pozváni k občerstvení a bohatému rautu. Pohoštění bylo úžasné. Poté naši muzikanti hráli a zpívali a ke zpěvu se přidávali i ostatní zúčastnění. Atmosféra byla díky našemu Pánu opravdu vynikající.

Poděkování patří hlavně bratru Martinu Sovišovi za to, že nás vede k tomu, aby tyto kancionálové písně nezanikly, ale aby byly předávány dalším generacím.

A za vše s vděčností děkujeme našemu Pánu.

Marta Sťahlová

Sbory z blízkého okolí zajišťovaly organizační, lidské a hmotné zázemí pro zdárné konání synodu (ubytování, stravování atd..). No a my jsme rádi přispěli tak, jak umíme.

Bronislav Czudek, farář vsetínského dolního sboru nám všem po skončení Synodu napsal: “Byli jste při výborní. Výborní pravím proto, že všechno dopadlo výborně. A konec skvělý, všechno skvělé. Synod je už nyní dějinnou událostí, a reflexe nad jeho konáním mimo Prahu patří do školy lidského zrání. Za Vsetínské říkám: Poznali jsme se víc a lépe mezi sebou (pro mimořádnost a náročnost situace), a také jsme ochutnali z vůně seniorátního společenství (žije zde Boží lid).” Jsme vděční, že jsme mohli být přítom. Že jsme součástí této seniorátní rodiny.

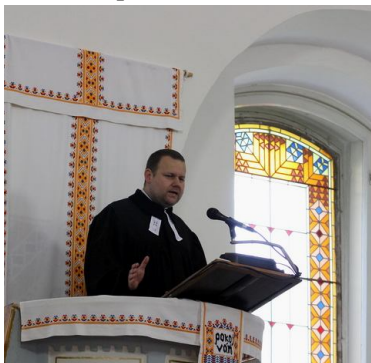
Světlana Greplová

Návštěva ze synodu

Přijeli dobře naladěni. Synod na Vsetíně se jim moc líbil. Pochvalovali si dobré zázemí, moravskou pohostinnost a v neposlední řadě také krásné sobotní vystoupení našich zpěváků a zpěvaček. Mluvíme o dvou bratrech v Kristu: o Martinu Kocandovi, vedoucím tajemníkovi ÚCK ČCE a o jeho personálním náměstkovi Jiřím Trenglerovi, kteří přislíbili, že po skončení synodu přijedou do Javorníku, kde budou vést bohoslužby a budou nás informovat o dění a jednání na synodu.

Bratr Kocanda ještě před zahájením bohoslužeb zažil zajímavé chvíle – díky našim dvěma sestram. Když (oblečen do taláru) zdravil jednu starší sestru, dostal tuto odpověď: „No já také zdravím, ale nevím koho!“ A tak se představil: „Martin Kocanda, vedoucí tajemník Ústřední...“ Na to jsem zareagoval já: „Ale sestro, teď byste se měla představit vy, aby zase br. Kocanda věděl, s kým má tu čest.“ Odpověď na sebe nedala dlouho čekat: „A proč? Copak si pan farář může pamatovat všechny lidi z celé republiky?“ A pokračovala: „A vy máte sbor, pane faráři?“ „Ne, já nejsem farář. Já jsem vedoucí tajemník...“ vysvětloval trpělivě br. Kocanda. Na to se naše milá sestra zadívala na tabulky br. Kocandy. „Máte je naopak. Ty tabulky máte opačně.“ „Opravdu? No, já myslím, že kromě vás by si toho nikdo nevšiml. Ani já.“ A tabulky si otočil.

Za chvíli přišla jiná sestra a zeptala se br. Kocandy: „A říkal vám náš br. farář o tom, že je potřeba propustit děti do nedělní školy?“ „Ne, to mi neříkal. A jak se to u vás dělá?“ „No,“ odpovídala dobře vyspaná a naladěná sestra snídající ten den vtípnou kaši. „Po prvním čtení dětem zazpíváte nějakou dětskou písničku.“ „Písničku?“ polkl

zřejmě na sucho br. Kocanda. „Na to, myslím, nejsem připraven.“ Zkrátka není nad aprílový vtíp před bohoslužbami ☺

Bohoslužby už probíhaly naprosto standardně. Br. Kocanda kázal na oddíl z Dt 8,2-5. Mluvil o tom, že právě dostatek a vnější zajištěnost mohou být (paradoxně!) nebezpečím pro víru a překážkou na cestě za Hospodinem. Při ohláškách povídal o jednání na synodu. A propustil nás ze shromáždění - nám dobře známými - slovy Pána Ježíše: „Pojďte ke mně všichni...“

Při kávě jsme měli možnost s oběma bratry debatovat o současném dění v církvi. Při tom všem br. Kocanda nepřestal opakovat, že je optimista a nevidí důvod k tomu, abychom se báli toho, co má přijít (tedy: samofinancování církve). Také připomněl, že není dobré, když sbory jen počítají peníze (tzn. chovají se pouze „sebezáchovně“) a nepracují s lidmi okolo. Podtrhl také důležitost práce z mládeží: „Mládež je samonabalovací. Když se mladým líbí ve sboru, pak spontánně přitáhnou další své

kamarády.“ A v neposlední řadě nás povzbudil, abychom neváhali s případnými sborovými problémy kontaktovat ÚCK: „My jsme tam také pro vás.“ Na závěr jsme ještě debatovali o dění v naší zemi a v Evropě, k čemuž br. Trengler podotkl, že Evropa by měla více stavět na svých (křesťanských) základech a měla by si být vědoma svých náboženských kořenů.

Oba bratři byli v Javorníku po prvé v životě. Ale při loučení říkali, že mezi nás zase velmi rádi někdy zavítají. I nás velmi potěší, když nás znovu navštíví.

Petr Kulík

Brigáda

Na kamenné zídce u farní zahrady se postupně podepisuje zub času a tak je třeba ji čas od času opravit. V sobotu 10. května proběhla brigáda na její opravě a na úklidu zahrady. Udělal se kus práce při dobrém počasí i při dobré náladě. Děkujeme všem. Ale je potřeba v práci pokračovat a tak nás čekají v budoucnu další brigády.

Sbírky

V posledních týdnech proběhly tyto sbírky:
na tisk ČCE - 3 406,- Kč
Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty - 5 070,- Kč
Sbírka darů Jeronýmovy jednoty - 36 000,- Kč
Všem dárcům děkujeme!!!!

Vždy první neděle v měsíci po bohoslužbách se koná **čajovna**, kde všechny generace mají čas a prostor na volné popovídání u šálku dobrého čaje z pestré nabídky. K dobré náladě přispívají i sladkosti na stolech. Děkujeme všem, kdo se o to starají!

Z rozhodnutí staršovstva byl zakoupen **foťbálek** do sborového domu pro mládež a dorost. Ale můžete si při čajovně zahrát i vy starší.

V předchozích měsících si náš kostel prohlédli odborníci a zpracovávají **restaurátorské záměry**, které jsou nezbytné pro povolení od památkářů a pro žádosti o dotace – jde o záměry na opravu lavic, oken a elektrického topení. Opravy proběhnou v průběhu příštích let, podle toho, jak se bude dařit zajišťování potřebných peněz a dotací.

Kapela Invisible? Vyhlašuje další **sběr papíru**, tříděného či netříděného, bez kovu a plastu – 14.6.2014 od 7 do 14 hodin u kostela ČCE v Javorníku. Předem děkujeme!

BUDE...

Starosta Zastupitelstvo obce Hrubá Vrbka
Vás srdečně zve na

Přátelské setkání

u příležitosti ukončení církevní služby
pana faráře Mojžíra Blažka v Hrubé Vrbce

v neděli 8. června 2014 v 15.00 hod
v Kulturním domě v Hrubé Vrbce

Připravili jsme pro Vás kulturní program

V neděli 22.6. od 15,30 hod se na farní zahradě uskuteční
sborové odpoledne při příležitosti ukončení školního roku.
Čekají vás: zábavný program pro děti, opékání ovce a příjemné společenství.

Sbírka -Citadela

Středisko Diakonie ČCE Hospic Citadela ve Valašském Meziříčí poskytuje specializovanou paliativní péči nevyléčitelně nemocným a umírajícím lidem a sociální pobytové služby osobám, které pozbyly schopnost se samy o sebe postarat.

VMS je partnerským sborem Citadely, proto je chceme podpořit - jak modlitbami, tak vyhlášenou seniorátní sbírkou – u nás proběhne 22. června.

Přání na prázdniny

Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele. Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

(Žalm 121,3-5)

Milí přátelé, za staršovstvo našeho javornického sboru přeji Vám všem příjemné a pokojné prožití letních prázdnin, které se kvapem blíží. Pán Bůh skutečně nedříme a nespí. Chrání nás. Ale zároveň po nás vyžaduje, abychom i my dbali na bezpečí naše i našich blízkých. Proto na sebe dávejte o prázdninách pozor - zvláště vy, naše milé děti! – abychom se zase všichni mohli ve zdraví na začátku září sejít. Třeba zrovna v neděli 7. 9. 2014 při prvních rodinných bohoslužbách nového školního roku.

Petr Kulík

Dětský letní tábor se uskuteční i letos: bude na Ranči Rovná v Jankovicích v termínu od 28.6. - 4.7. 2014. Tábor je pro děti od 7 do 15 let. Více informací podá kurátor Jan Šimša. Letos se budeme zamýšlet nad příběhy proroka Eliáše.

V podvečer 22. července proběhne v našem kostele tradiční **Koncert pro Javorník**, opět nám zahrají **Javornické smyčce**.

NG festival 2014

Doufáme, že i pro vás bude skvělou zprávou to, že letos proběhne opět na našem javornickém hřišti NG fest 2014 a to **9. srpna 2014 od 16 hodin.**

Těšit se můžete na 5 hudebních skupin, skvělé řečníky, tanec, zábavu, čas s přáteli.

Můžete nás také podpořit modlitbami, finančně nebo manuální pomocí na festivalu.

Děkujeme, že v tom jedete s námi!

Více informací na www.ngfest.cz

www.ngfest.cz

NG fest

FESTIVAL NOVÉ GENERACE

OPEN AIR
KŘESŤANSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

9. 8. 2014
od 16:00 hod.
Javorník nad Veličkou
fotbalové hřiště

CAMPING
PROJEKCE
KONCERTY
TANEC
SVĚDĚCTVÍ

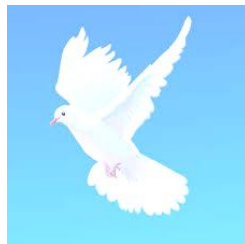
eSPé, Simona Martausová,
Runaway my son, Way to go, Invisible?

Porádá: organizace Kámen uhelný

Svatodušní svátky

neděle 8.6. v 10,00 h bohoslužby
s vysluhováním sv. večere Páně
a sbírkou na Diakonii ČCE

pondělí 9.6. v 18,30 h naposledy nám jako farář sousedního sboru poslouží bratr farář Mojmír Blažek

Neděle svaté Trojice

15.6. v 10,00 hod bohoslužby

Neděle

22.6. v 10,00 hod bohoslužby se sbírkou na Středisko Diakonie ČCE Hospic Citadela ve Valašském Meziříčí

15,30 hod sborové odpoledne při příležitosti ukončení školního roku na farní zahradě

Neděle

29.6. v 10,00 hod bohoslužby – br.f. Jaroslav Nečas z České Třebové se sbírkou na solidaritu sborů

28.6. - 4.7. 2014. - Dětský letní tábor na Ranči Rovná v Jankovicích

Během prázdnin se můžete těšit i na další hosty

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou. 69674 Javorník 111, e-mail: javornik-nad-velickou@evangnet.cz, <http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>,
redakce: P.Kulík, S.Greplová, L.Mikáč. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Neprodejné